ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

ยุพา วงศ์รสไตร
มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช
วราภรณ์ ดีน้ำจืด
มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณาแบบ (Descriptive Correlational Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสุขในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ได้แก่ ลักษณะของนักศึกษา ลักษณะการจัดการเรียนการสอน ลักษณะอาจารย์ พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ลักษณะสถานศึกษา และนักศึกษาร่วมสถาบัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลทุกชั้นปีของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 798 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถาม ประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามความสุขในการเรียนและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา โดยมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.92 และ 0.99 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าครอนบาคเท่ากับ 0.89 และ 0.97 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียรสัน

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาพยาบาลมีความสุขในการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 (S.D. = 0.57) ประเมินปัจจัยที่มีผลต่อความสุขทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (S.D. = 0.54) การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะนักศึกษา ลักษณะการจัดการเรียนการสอน ลักษณะอาจารย์ พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ลักษณะสถานศึกษา และลักษณะนักศึกษาร่วมสถาบัน มีความสัมพันธ์ผลทางบวกกับความสุขในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r=.653, r = .628, r = .577, r = .473, r = .452, r = .442, ตามลำดับ) ผลการวิจัยนี้สามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยการจัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนการสอน